

Az Atya dolgaival legyünk elfoglalva

Szabó Zoltán

Elhangzott: Nagyváradon, 2023. január 1-én

Filippi 2,5-8 „Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is volt, aki amikor Isten formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, és hasonló lett az emberekhez. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, még pedig a keresztfának haláláig.”

1Kor 11,1 „Legyetek az én követőim, mint én is Krisztusé.”

1Thessz 1,6 „És ti a mi követőinkké lettetek és az Úréi, befogadva az ígét sokféle szorongatás között, a Szentlélek örömeivel.”

Lk 2, 41-52 „Szülei pedig évente feljártak Jeruzsálembe a húsvét ünnepére. Amikor tizenkét éves lett, fölmentek Jeruzsálembe az ünnep szokása szerint. Az ünnepnapok elteltével, amikor hazafelé indultak, a gyermek Jézus visszamaradt Jeruzsálemben, de ezt nem tudták a szülei. Azt gondolták, hogy az úti társaságban van. Egnapi járóföldet tettek meg, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között. Amikor nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, hogy ott keressék. Harmadnapra meg is találták a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, őket hallgatva és kérdezetve. Akik őt hallották, mind álmélkodtak értelmén és feleletein. Amikor szülei meglátták, megdöbbenek, az anyja pedig azt kérdezte: Fiam, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én aggódom kerestünk téged. Ő pedig azt mondta nekik: Miért kerestetek engem? Hát nem tudjátok, hogy nekem az én Atyám dolgaival kell foglalkoznom? De ők nem értették ezt a beszédet, amit nekik mondott. Aztán velük tartott, visszament Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja pedig szívében tartotta mindezeket a beszédeket. Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testének állapotában és az Isten és az emberek előtt való kedvességben.”

Lk 3,21-22 „megnyílt az ég, és leszállt rá a Szentlélek galambhoz hasonló testi alakban, és hang hallatszott a mennyből: Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm!”

A Filippi levélből olvasott 5. verset különböző Biblia-fordítások különböző módon adják vissza. Az utóbbi időben az alábbi fordítás vált számomra érthetőbbé, hangsúlyosabbá. „Azt értékeljétek/tartsátok fontosnak magatokban, amit Krisztus Jézusban.” Radu említette, hogy az Úr Jézus többször mondta, hogy "ha valaki én utánam akar jönni..." Mert az Úrnak az volt a vágya, hogy mindannyian, akik kapcsolatba kerültek vele a követőivé váljanak, kövessék Őt. Nem gondolt ilyenre, hogy: De jó, ötezer embert megettem, sokakat meggyógyítottam, jó lenne, ha néhányan ezek közül velem maradnának. Ő azt szerette volna, hogy mindnyájan kövessék Őt. De miért nem mondta, "Gyertek, kövessetek mindannyian"? Meg kell különböztetnünk két dolgot. A megváltásért, a bűnbocsánatért Ő mindent elvégzett, és teljesen kifizette a mi megmenekülésünk árát. Őt követni viszont már egy másik kategória: azt jelenti, hogy nekem és neked kell árat fizetni érte. Az Úr nem veszi ki ennek az árát a zsebünkből, nem erőltet bennünket, csak annyit mond: Kövessetek.

Pál megértette ezt a dolgot, mert ő azt mondta: „Legyetek az én követőim, mint én is Krisztusé.” Pál nemcsak annyit mondott: Legyetek az én követőim - jaj lenne nekünk akkor. Hanem azt mondta: „Legyetek az én követőim, mint én is Krisztusé.” Gyakorlatilag ha követjük Pált, ezáltal közvetve

követjük Jézust. Mit is jelenti követni az Urat, a gyakorlatban? Sokunknak van bizonyos homályos elképzelésünk erről. Reggel felébredünk és azt kérdezzük, hogyan kövessem őt ma?

Tavaly nyáron olvastam egy nagyon aktuális Watchman Nee könyvet: A keresztény élet titka (The Secret of Christian Living), és az egyik fejezetben idézi az Úr Jézust: Ha valaki követni akar engem - és utána zárójelben hozzáfűzi: aki úgy akar élni, mint én.

Testvérek, arra vagyunk elhívva itt a földön, hogy úgy éljünk, mint Ő. Valamikor én is úgy gondolkodtam, hogy az Úr Jézusnak könnyű volt, amikor itt élt a földön, hiszen Ő Isten volt. De mit mond Isten Igéje? Világosan elmondja, hogy Ő letette isteni mivoltát, és mindent otthagytott, megüresítette önmagát. És azt választotta, hogy önmagát lekoraltozva egy emberi formát öltött magára, olyat, mint a te tested és az én testem. És át kellett mennie olyan dolgokon, amiken neked és nekem is át kell mennünk. A Lukács 3. részének versei megmutatják, hogy amikor az Atya felhatalmazta Krisztust, hogy elkezdje a szolgálatát, miután Jézus az összes vizsgán átment, és az összes leckét megtanulta, az Atya azt mondta: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm!” Veled elégedett vagyok.

Biztos mások is, és én is úgy gondoltam valamikor, hogy most, hogy elindította Őt a szolgálatba, természetesen, ezt mondja róla: Te vagy az én Fiam, akiben gyönyörködöm, és ezért szeretlek. De most már nem vagyok erről teljesen meggyőződve, hogy így lenne. Azt gondolom, itt Isten pecsétet tett arra, amit Jézus addigi életében cselekedett a földön. És ez az, amit követhetünk és követnünk kell. A Cornilescu fordítás a Lukács 2,49-ben azt mondja, hogy az én Atyám házában kell lennem. De a legtöbb fordítás azt mondja, *nekem az én Atyám dolgaiban kell lennem.*

Isten gyermeke vagy? Az vagy? Akkor az Atya dolgaival kell foglalkoznod. Amikor én gyerek voltam, nem szerettem az apám dolgaiban lenni. Ő gazdálkodó volt, szeretett kertészkedni, állatokat tartani. Most látom, amikor bizonyos dolgokat meg kellene tenni, hogy ezeket nem tanultam meg akkor. De nekünk az Atyánk dolgaiban kell lennünk. Ezt szeretném nagyon hangsúlyosan a szívetekre helyezni, mert ez van az én szívemen is: így tudjuk követni az Urat, hogy Atyánk dolgaival vagyunk elfoglalva.

Valaki megkérdézheti, hogy mit jelent az én Atyám dolgaiban lenni? Csak két dolgot szeretnék említeni, és javaslom, hogy mindenki kérdezze meg az Urat ezzel kapcsolatban, mert több szempontja is van ennek. Az Atyánk dolgát jelenti egyrészt maga az Ige, az Ő szava. Ha őszinték akarunk lenni, akkor be kell látnunk, hogy nem ismerjük úgy az Igét, ahogyan ismerhetnénk. Az utóbbi időben lecsökkentettem a hírekkel való foglalatosságot, a hírek olvasását, de ha ezt is még tovább a felére csökkenteném, akkor az így megtakarított időben a Bibliát egy év alatt végig olvashatnám egyszer a Mózes első könyvétől a Jelenések könyvéig. Tudom, egyesek azt mondják, hogy az Ige olvasása nem minden. Valóban, nem minden, de nem tudunk meglenni az Ige olvasása nélkül, mert ez az élet beszéde. Nemcsak olvasni kell, hanem elmélyülni is benne, a mélyére hatolni. Nem fogom elfelejteni 1984 tavaszán, amikor először voltam Radunál és beszélgettünk, és egy adott pillanatban elővett egy görög Újszövetséget, és megpróbáltunk azzal is megérteni egy Igehelyet, ami nem volt teljesen világos számunkra. Nem mondom, hogy most mindenki olvassa görögül az Újszövetséget, de rendelkezésünkre áll több fordítás, és ha találkozunk egy olyan résszel, amit nem értünk, akkor kérjük az Urat, hogy Uram szeretném jobban megérteni ezt a részt, ezt az Igét, hogy az Atyám dolgaival legyek elfoglalva, hogy értsem, mit mond, mit üzen ma nekem.

Van még egy dolog, amiben az Atya dolgaiban tudunk állni. Azt hiszem, egyikünk sem mondhatja el, hogy az élet számomra rózsaszín, esetleg egy rövid időszakra, de utána jönnek helyzetek. Átmegek nehéz dolgokon, küszködök, összeszorítom a fogam, míg az Úr kiragad belőle. Így is át lehet menni helyzeteken. De ha úgy tekintek ezekre a dolgokra, hogy tulajdonképpen Isten kezében vagyok, és így szólok: Atyám, miért bánik velem így a főnököm, mi lett a szomszédommal, miért áll minden a feje

tetejére a családban - mit akarsz ezzel munkálni? Radu gyakran mondja, hogy a látható, megtapintható dolgok mögött van egy láthatatlan szellemi valóság. Ezek nem láthatók a szemünkkel, de ezek az Atya valóságai. Mondhatjuk azt, hogy Uram, nem tetszenek ezek a dolgok, és szeretnék szabadulni, de először szeretném megérteni, hogy mit kell megtanulnom ebben a helyzetben, hogy az Atya dolgaival legyek elfoglalva.

Legtöbbször közületek tanultatok valamilyen szakmát, van diplomátok, és egyikünk sem véletlenül került oda, amiben dolgozik. Senki nem ébredt fel úgy, hogy ő építész vagy mérnök, vagy bármi más, hanem éveken keresztül foglalkozott azzal a dologgal. Nem jutunk el az Atya dolgainak megismerésére véletlenül. Valaki azt mondta, ha itt nem vagyunk gyakorlottak az Atyánk dolgaiban, akkor a királyságban is idegenek leszünk, és nem is jutunk el oda.

Még egy gondolat. Mit csináljak, ha elveszítettem az érdeklődésemet az Atyám dolgai iránt? Mit tegyek? Nincs meg az az érdeklődésem, ami volt. Én is voltam már így. De kérdezek valamit. Ha elromlik a vízcsap, és te lehet, hogy nem tudod megszerelni. De ha csöpög a csap, nem marad így örökké a házában, nem igaz? Keresel valakit, aki meg tudja javítani. Ha te nem tudod megjavítani, akkor felhívsz egy ismerőst, hogy ki tudna neked segíteni. Testvérek, nem vagyunk egyedül a világban Isten gyermekeiként. Ha nem tudom, mit csináljak, ha megrekedek, akkor nagyon veszélyes dolog úgy hagyni a dolgokat. Ha nem tudod, mit tegyél, kérdezz meg egy testvért: gyere, és mondd meg, mit tegyek, mert én már nem foglalkozom az Atyám dolgaival. Ott mélyen legbelül mindannyian tudjuk, hogy az Atya dolgaival foglalkozunk, vagy sem; hogy megvan-e ez a vágy a szívünkben, vagy nincs. Keres valakit, egy testvért, és kérdezd meg, mit csináljak, gyere, imádkozzunk, nem akarom kihagyni.

Az idő rövidre van szabva. Ma még tudok foglalkozni az Atyám dolgaival. Ma még van lehetőség foglalkozni az Atyád dolgaival. Ha ezt teszed, akkor jó úton vagy. Isten válaszolni fog, és nem marad adósa senkinek. Ha így szólsz Hozzá: Uram, a te dolgaiban akarok állni, így akarom követni Krisztust, akkor az Úr fog adni világosságot, és megnyitja a szemedet, és meg fogod tudni tenni ezt a dolgot. Az Úr adjon kegyelmet, hogy ne hagyjuk ki a mai napot.